

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**
University of the Peloponnese

ΚΕΘΙ
ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Της εκδήλωσης για ζητήματα **σεξουαλικής παρενόχλησης σε εκπαιδευτικά και εργασιακά περιβάλλοντα**, που θα διεξαχθεί την **Τρίτη, 19 Μαΐου 2026, 5-7μμ**, στο Μικρό Αμφιθέατρο του Τμήματος Κοινωνικής και Εκπαιδευτικής Πολιτικής - Δαμασκηνού και Κολοκοτρώνη, στην Κόρινθο

Χαιρετισμοί

Χαιρετισμός της προέδρου της ΕΙΦΚΔ του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου καθηγήτριας **Αικατερίνης Καστανιώτη**

Χαιρετισμός της εκτελούσας αρμοδιότητες πρύτανη και μέλους της ΕΙΦΚΔ καθηγήτριας **Σοφίας Ζυγά**

Χαιρετισμός της υφυπουργού για Θέματα Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας **Έλενας Ράπτη**

Χαιρετισμός της προέδρου ΔΣ του ΚΕΘΙ Δρ. **Ελένης Αν. Ζενάκου**

Προβολή ντοκιμαντέρ «**TACK**» για το ελληνικό #MeToo, με την ευγενική χορηγία του Cinedoc.

Ανοικτή συζήτηση με τη σκηνοθέτιδα **Βάνια Τέρνερ**, την **Ειρήνη Κυριάκη**, εμπειρογνώμονα σε θέματα φύλου και συνεργάτιδα του ΚΕΘΙ και την καθηγήτρια **Δέσποινα Καρακατσάνη**, διευθύντρια του «Εργαστηρίου Μελέτης του Φύλου, των Ανισοτήτων και των Διακρίσεων». Τη συζήτηση θα διευθύνει το μέλος της ΕΙΦΚΔ καθηγήτρια **Φωτεινή Τζαβέλλα**

Κοκτέιλ

Το ντοκιμαντέρ TACK σε σκηνοθεσία Βάνιας Τέρνερ είναι μια παραγωγή του [ONASSIS CULTURE](#).

Με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, Οπτικοακουστικών Μέσων & Δημιουργίας – Creative Greece. Ελληνική διανομή: [Cinedoc](#)

Για το ντοκιμαντέρ

TRAILER: <https://www.youtube.com/watch?v=q60Szgj3zjw>

Η ταινία έκανε την ελληνική πρεμιέρα της κατά τη διάρκεια του 26^{ου} Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης όπου απέσπασε 5 διακρίσεις: Βραβείο WIFT - Women in Film & Television, Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου FIPRESCI, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας από την Επιτροπή Νεότητας Φοιτητών Πανεπιστημίων Θεσσαλονίκης, Βραβείο ΕΡΤ, Ειδική μνεία Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος Newcomers). Το ντοκιμαντέρ συνεχίζει τη φεστιβαλική του πορεία και έχει προς το παρόν αποσπάσει 13 διεθνείς διακρίσεις.

Η Ολυμπιονίκης που πυροδότησε το κίνημα #MeToo στην Ελλάδα δίνει τη δύναμη σε μια νεότερη αθλήτρια να σπάσει τη δική της σιωπή. Σε μια δίκη ορόσημο, η Σοφία στέκεται στο πλευρό της Αμαλίας, η οποία αποφασίζει να καταγγείλει τον πρώην προπονητή της για τη συστηματική κακοποίηση που υπέστη από εκείνον όταν ήταν παιδί..

ΣΥΝΟΨΗ

Όταν η Ολυμπιονίκης Σοφία Μπεκατώρου αποκαλύπτει δημόσια τον βιασμό της από έναν ισχυρό παράγοντα της Ελληνικής Ιστιοπλοϊκής Ομοσπονδίας, πυροδοτεί το κίνημα #MeToo στην Ελλάδα και δίνει τη δύναμη σε εκατοντάδες γυναίκες να σπάσουν την δική τους σιωπή. Μία από αυτές είναι η Αμαλία. Η Αμαλία είναι νεαρή πρωταθλήτρια της ιστιοπλοΐας και αποφασίζει να οδηγήσει τον πρώην προπονητή της στα δικαστήρια και να τον καταγγείλει για την συστηματική κακοποίηση που υπέστη από εκείνον ανάμεσα στα 11 και τα 13. Η δίκη κατά του προπονητή είναι η πρώτη του ελληνικού #MeToo. Το "TACK" παρακολουθεί τις δύο γυναίκες επί δύο χρόνια και καταγράφει τη ζωή και τον αγώνα τους. Σκίτσα animation ζωντανεύουν τη σκληρή ακροαματική διαδικασία. Η Αμαλία υφίσταται εξαντλητικές καταθέσεις, victim blaming, απόπειρες να αμφισβητηθεί η αξιοπιστία της. Η Σοφία έρχεται αντιμέτωπη με το τραύμα της ξανά, τη σχέση με τον πατέρα της και πιέζει για θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Και οι δύο γυναίκες, συνειδητοποιούν ότι ο αγώνας τους για να αλλάξει η ελληνική κοινωνία, είναι ακόμα στην αρχή. Έτσι, θα χρειαστεί να κάνουν tack, όπως οι ιστιοπλόοι, όταν ελίσσονται ανάμεσα στους αντίθετους ανέμους.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ της σκηνοθέτιδας

«Το "TACK" είναι μια πολύ προσωπική καταγραφή της ζωής και του αγώνα δύο γυναικών για δικαίωση. Οι ζωές της Σοφίας και της Αμαλίας διασταυρώνονται όταν η Αμαλία αποφασίζει να στείλει μήνυμα στην Σοφία, λίγες ημέρες μετά την δημόσια μαρτυρία της για τον βιασμό της από έναν ισχυρό παράγοντα της ιστιοπλοΐας. Από εκείνη την στιγμή και έπειτα ξεκινά ένας δικαστικός αγώνας εναντίον του πρώην προπονητή της Αμαλίας. Η ταινία ακολουθεί και παρατηρεί τις δύο γυναίκες επί δύο χρόνια περίπλοκων και επώδυνων δικαστικών διαδικασιών.

Οι ζωές τους στην ταινία εκτυλίσσονται παράλληλα: Άρχισα να κινηματογραφώ τη Σοφία ενώ γινόταν εθνικό σύμβολο, χωρίς να γνωρίζω τι θα ακολουθήσει, κι ενώ το κύμα των καταγγελιών είχε μόλις αρχίσει να ξεδιπλώνεται. Λίγο μετά, γνώρισα την Αμαλία και ξεκίνησα να περνάω χρόνο μαζί της και να κινηματογραφώ την ίδια και την οικογένειά της. Αναπτύχθηκε μεγάλη οικειότητα μεταξύ μας καθώς και με τις οικογένειές τους. Ιδιαίτερα στο διάστημα της δίκης, η κάμερά μου έγινε κατά κάποιον τρόπο αποθετήριο των δικών τους σκέψεων και συναισθημάτων. Έτσι μου ανοίχτηκε ένα παράθυρο στον κόσμο του σύνθετου ψυχικού τραύματος και το πώς αυτό επηρεάζει τα θύματα και τους κοντινούς τους ανθρώπους -κανείς δεν μένει αλώβητος όταν γίνεται ένας βιασμός.

Θέλησα όμως να προχωρήσω και πέρα από τη ζωή των πρωταγωνιστριών για να αφηγηθώ την ιστορία ενός σαθρού συστήματος ποινικής δικαιοσύνης και πώς αυτό κατακερματίζει τα θύματα. Η Αμαλία εξουθενώθηκε ψυχικά κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας. Μέσα από αυτή την οδυνηρή καταγραφή ελπίζω να προβληματίσω για την κατάσταση της παιδικής προστασίας στη χώρας μας, την έλλειψη ειδικής εκπαίδευσης των δικαστών και συνηγόρων σε θέματα έμφυλης βίας και παιδικής κακοποίησης, αλλά και την απουσία ενός γενικού πλαισίου προστασίας των θυμάτων στη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας. Ελπίζω ακόμα να δημιουργήσω ερωτήματα για το πώς οι σεξιστικές αντιλήψεις, η κυρίαρχη κουλτούρα, η τοξικότητα και η νοσηρότητα -στις επαρχιακές πόλεις ειδικά, χωρίς όμως να περιορίζεται εκεί- απομονώνουν, στιγματίζουν και φιμώνουν τα θύματα, ακόμα και όταν αυτά είναι παιδιά.»

Βάνια Τέρνερ

